

store Landkommuner, navnlig [saadanne, der har bymæssig Bebyggelse, i hvilke Sogneraadformændenes Arbejde er næsten uoverkommeligt. Det samme gælder Arbejdet for Kommunalbestyrelsernes Medlemmer. Disse maa ofte anvende meget af deres Tid paa det kommunale Arbejde, og det, at der ikke gives Ækvivalent for den Tid, Kommunalbestyrelsesmedlemmerne anvender i Kommunens Tjeneste, gør i mange Tilfælde, at dygtige Mænd ikke ønsker at paatage sig Hvervet som Kommunalbestyrelsesmedlemmer. — Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget.

Lauritz Laursen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget. Et saadant Lovforslag gaaende ud paa Ydelse af forøget Vederlag til Sogneraadformændene, uden at Amsraadens Samtykke udkræves, vedtoges første Gang den 9. Marts 1917 og er senere vedtaget Aar efter Aar. Da der vel ikke i Øjeblikket er Udsigt til, at vi bliver fri for at yde ekstraordinært Tilskud til Medhjælp for Sogneraadformændene, vil jeg gerne henstille haade til den højtærede Indenrigsminister og til det høje Tings Medlemmer, om det ikke var betimeligt at faa dette Forhold bragt ind i et fastere Leje, saa at vi ikke Aar efter Aar skal forny denne Lov. Hvis denne min Henstilling kunde vinde Tilslutning hos de andre Partier, kunde vi sikkert blive enige om at underkaste dette lille Lovforslag en ganske kort Udvalgsbehandling.

Indenrigsministeren (Kragh): I Anledning af de af det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen stillede Spørgsmaal angaaende Honorar til Sogneraadmedlemmer og mulig Ligestilling for Formændene i de større Landkommuner med Bykommunernes Borgmestre skal jeg sige, at det ærede Medlems Spørgsmaal vedrørende Honoraret maa besvares nu, saaledes som det tidligere er besvaret, nemlig derhen, at til at yde et saadant Honorar findes der i den bestaaende Lovgivning ingen Hjemmel. Hvad Muligheden for at ligestille Formændene for Kommunalbestyrelserne i de større Sognekommuner med Købstædernes Borgmestre angaar, maa Afgørelsen heraf afhænge af en Ændring i den bestaaende Lovgivning om Landkommunernes Styrelse. Der er flere Forhold i Landkommunernes Administration, som har givet Anledning til Ønsker om Ændring af Landkommunalloven, og for saa vidt der bliver Anledning til at optage Overvejselser om en fremtidig Æn-

dring i Landkommunalloven, vil det omtalte Spørgsmaal kunne optages i denne Forbindelse. — Jeg forstaar, at der er Ønsker fremme om at henvise dette lille Lovforslag til Behandling i et Udvalg, og derimod kan jeg naturligvis intet som helst have at indvende, idet jeg dog haaber, at det derigennem ikke skal blive besværliggjort at faa Lovforslaget gennemført i indeværende Rigsdagssamling; thi dette vil jo være af afgørende Betydning for, at Sogneraadformændene kan fremtidig opnaa pekuniær Støtte til Udførelse af det meget betydelige Arbejde, som paahviler dem, saaledes som de har faaet i de senere Aar, og som jeg ogsaa finder det rimeligt, at de faar i Fremtiden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Lauritz Laursen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentlige Tilsyn dermed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4999.)

Anden Næstformand (Parkov): Under Forhandlingen om denne Sag vil ogsaa den under næste Punkt paa Dagsordenen opførte Sag kunne omtales, nemlig: *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 544 af 4. Oktober 1919 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden.*

Sagen sattes til Forhandling.

J. C. A. Larsen: Dette lille Lovforslag er jo, som det blev fremhævet af den højtærede Minister ved Fremsættelsen, et Led i Bestræbelserne for at nedbringe Statens Udgifter; og under de for Haanden værende økonomiske vanskelige Forhold for Staten maa jo ethvert Forsøg i den